

Erdély Miklós

LEGSZEBB SZÓ A MÁR

ZENEKARI MÚLT CSUPÁN A LÁNYOK VÉSZHARANGJÁN
NEM KELL SIETVE ÉRVELNI / VÁRJÁK KI A VÉGÉT/
AMIT MEGSZEREZTEM VÁRTAM RÁ VIDÁMAN
ÉS KI NEM ÉRDEMELTE MEG?! /AMENNYIBEN SENKI/
MOST KIHALT, MINT EGY NAPSÜTÖTTE KÖNYVESBOLT
/A SZÍVEK BELSEJE/ A KÖNYÖRTELENSÉG HALÁL
TANFOLYAMÁN ÉS FELÜGYELETE ALATT
SZÍVTELENSÉGI RENDELETEK /KUPICA KISKAPU/ KÖZÖTT;
MÁR MINDEZ SZIGORÚ KÖNNYŰ HA A SZÍV MÁR EGY MÉG
ÜRES TÖLTÉNYTÁR /SZENNYEZETLEN

Hypatia kérdései

Az újat a buták értik meg?
A fizetett rongyos koszosok?
A söröző aszkéták?
Üdvzsoldosok?
Ezek a rosszfogú nyikorgó imamalmok?
Miképp lehetséges mindent
megértenem amit már tudtak,
és semmit se
értek abból amit
még nem tudtak a
többiek?
A félelem ellen lehet
számokkal?
Több veszély van mint
homokszem? Vagy össze
adhatatlan? Veszéllyel
számolni nem lehet
mert sokfajta? Számokkal
jellemzhetetlen?
A végtelenből bújt ki
ez az új okosság ami,
minden szám ellensége
volt és marad?
Vagy a tagadásból?
Ha megtagadtam volna
Archimédeszt
mint a keresztetek a
zsidókat vajon fön-
maradok én és a
számok ereje?
ÍRVA VAN
A betű öl a lélek
megelevenül.
A szám a világ lelke
és megelevenít. És én
még élek. És az is írva
van és már betű és
öl.
De nem téveszttem össze
a létezőt a nevével
sem a mennyiségével

Itt bent

A hátamon
Batyu
A hátamon
Kalucsni
A lábamon
A menetben
Megyek
A lábamon
Meglesz
Nemsokára
Itt bent
A hátamon
Legyenek tisztelettel
Mikor a gettóba mentem nagy ágyneműbatyu volt a vállamon
Síkos volt a hó és véres és agyvelővel borított
Elvették a meleg kesztyűm amelyben egy kis meleg állat volt
A hátamon hatalmas puha batyu
Vér és agyvelő a jeges havas úton
Puhára estem
Kalucsnimban
Elcsúsztam
Fölálltam
Megint puhára estem
A dunyha párna satöbbi egy lepedőbe volt belegöngyölve
A kezem persze fázott az út rémes volt
Mert néhány zsidót agyonverték vagy agyonlőttek
Csak néhányat
De az is elég volt ahhoz hogy véres legyen a hó
És agyvelőmaradékok is tarkítsák az útvonalat

Folyton megcsúsztam
Húzott hátra a nagy batyu
Puhára estem
És azóta is
Folyton megcsúszom
Kalucsniban járok
Puhára esek feltápászkodom
Kicsit pihenek
Minden este
Hanyatt esek
Puhára
Kicsit pihenek
Föltápászkodom
Puhára esem hanyatt
Egyre véresebb lesz
A lepedő a dunyha satöbbi
Szétkenődve
A lepedőn
Az agyvelőmaszat.

Erdély Miklós

BELSŐ ZAJ

HOZZÁÉRTŐ KERTÉSZEK ÁLDOTT KEZENYOMÁN
OLYAN FÉRFIGYANAT ALAKÚ PARKOK
BONTAKOZNAK, MELYEKBE HA IDŐSEBB HÖLGYEK
MÉGIS BETELEPEDNEK AZ NEM TÖBB,
MINTHA MIKOR A GYEREKEK EGY KOSÁR VASALATLAN
FEHÉRNEMŰBEN MEGHEMPEREDNEK
AZ OLAJBOKROKAT NÉZEGETIK
ÉS FÁJDALMUKHOZ TÁRSUL
HÍVJÁK A HORTENZIÁT.

A SZÉLES BÜKKFATÖRZSHÖZ ÁLLÍTOTT
VILÁGOSKÉK PAD KITŰNIK
KÉSZSÉGES ÁRTATLAN VÁRAKOZÁSÁVAL
MINT EGY TÜRELMES MAGÁRA
MARADT TEJES KOFA A FÉNYKUPACOKAT
MINT FRISS TEHÉNTÚRÓJÁT KÍNÁLJA.

A FEDETT TERASZON
ELKESEREDETT HÖLGYEK
SZŐNYEGGEL LAKÁSUK
BÉLELT ÉS A TELEFON AKUSZTIKÁJÁHOZ SZOKOTT
ÉLES ORRHANGJUKAT EREGETIK MELYRE
MINT ISMERETLEN MADÁRFAJ HANGJAIRA
A MADARAK KOPOTTABB CSICSERGÉSEL
VÁLASZOLNAK.

TUDJUK MÁR: A BELSŐ ZAJ
SOHASEM FOG ELŰLNI, FÖLEMÉSZTI A TESTET
UTÁLATOSSÁ TESZI AZ EGET ÉS A PARKOKAT
ÉS NEM ENGEDI HOGY CSODÁLATOS IDEGEK
NYUGALOMBAN KIZENGJÉK MINDEN TUDÁSUKAT

Semmi van

Mikor rettentő izgatottan
Sehol se vagy.
Nem vagy sehol.
Visszahívva a semmiből a semmibe.
Semmiből kigyúrva csak azért,
hogyan tudd, mi van.
Semmi van.
A rettentő izgatott semminek kell,
hogyan valaki tudja:
Nincs semmi.
Ha nem tudná senki,
hogyan nincs semmi,
az lenne az igazi semmi.
A semmi hatalma lehetett volna
a legtotálisabb és egyben a
legszerényebb hatalom.
És nem lett volna elég gonosz,
csak akkor, ha látják, mi minden lehetne
és lehetne még, ami nincs.
Sohase volt sokat, de lesz.
A róla való tudás is a nullával egyenlő
– ezt még tudni kell.
Ez a tudás ugyanannyira semmi, mint amit tud.
Semmit nem tudó semmi!
Ez vagy te.
Ezt tudod te.
A semmi, aminek
nincs mit tudni, annak a tudata.
Ez vagy te.

MINDENKI LEGYEN HÍRES!

BENNFENTES SÉTAHAJÓZÁS A „RÉSZEG HAJÓN” /PEDIG MINDENT CSAK AZT NEM/ BELSŐ CSEVEGÉS, MEGEMLÍTHETNI EGY KÉKET, ÉS JÓKOR PL. EGY VILÁGOS KÉKET ÉJSZAKA EGYMÁSTÓL MEGRÉSZEGETETT UTASOK EUFÓRIKUS INTÉZMÉNYÉNEK KERETÉBEN. ÚGY LÁTOM A SÖTÉTBEN A NYUGTALANSÁG MINT VALAHA. /SZÁRAZ ELEMMELEL MŰKÖDŐ ASZTALI LÁMPÁT KELLENE FELTALÁLNI/ /MINDENT DE A HOSSZÚ ZSINÓROKBÓL ELÉG VOLT/ A RÖVIDEKBŐL IS/ HAZUDJ MAGADNAK ÉS FIGYELD MEG /RAJT NE KAPD MAGAD/ /NYUGODTAN!! /UTÓLAG, A HAJAD KIFEJED JOBBAN ÚGY SE TUDOD MAGAD /MEGHÜLYÜLT EZ A DOSZTOJEVSZKIJ A FENE EGYE MEG AZZAL A LEVÁGOTT UJJÚ KISFIÚVAL?/ /NYAMVADT!/ ÁLGYÓNÓ RÁKENI ÉS MILYEN FÖLÖSLEGES, TENGERBE EJTETT CERUZA ZSEB ÁLLÓLÁMPÁT RÁÁLTATOK AMIRE VAN. HA EGYSZER RÁÁLTATOK ARRÁ AMI VAN, NEM AKARTOK ÁTÁLLNI ARRÁ AMI NINCS. KIDOBOTT ÉRVEK. A KUDARCOT IS CSAK OTT JAVÍTHATSZ AHOL MEGESETT MIÉRT VÁLTOZTATNÁL? PL. MINDENKI LEGYEN HÍRES!

AZOK A VÉGTELENŰL JÓ ÍRÓK AKIK MÁR AZOK MEGOSZTHATNÁK HA TUDÁSUKAT NEM IS DE HÍRNEVÜKET MINDEGYIK ÉS AZOK MINDEGYIKE TOVÁBB ÖTNEK. /ÖTLETNEK NEM ROSSZ/

A MAGABIZTOSSÁG MÁS FORMÁJÁBAN NEM A HOGYANJA SEM AMIT, HANEM A MIRŐL A LÉNYEGES; A MIRŐL ÉS A MINEK. PL. A T.D. ELKÉSETT ZÁRÓJELEI UTÁN LOHOLVA MÁR ELEVE MÁSRÓL ÉS MÁSMINEK. TALÁN EGYSZER KINEK. FOSZTÓDÁSSAL SZAPORODNI. AZT AZ ORDÍTÓ KÜLÖNBSÉGET VÉVE ALAPUL AMI A VÉGTELEN JÓ ÉS A NEM EGÉSZEN JÓ KÖZÖTT VAN, VAGY GÉPNYELVEN SZÓLVA AZ MÁR ÖNMAGÁBAN: KÉTLÁBON JÁRÓ „BÖLCSESSÉG” / KÉT VÉGLETT KÖZÖTT LEGRÖVIDEBB PONT AZ EGYENES/ „VEGYÉTEK EZT”: „JÓKORA HEGYSÉG AMELY ANNÁL AZ ORDÍTÓ KÜLÖNBSÉGNÉL IS HATALMASABB, ÉS ÉPPEM AZÉRT – MERT NAIV. „ÖREG KEZÉBE MÉRTED BÖVEN” ÉS NEM FUKARKODTÁL.

A GÁLYALAPÁTOK NYEKERGÉSÉT HALLGATVA A MÉLYRŐL /LÉNYEG HOGY HONNAN/ KÖZVETLEN VESZÉLY NINCS MERT ÖRÖK. AZ EMBER /MEGJ./ ÓTA ORDÍTÓ KÜLÖNBSÉG NEM ADÓDOTT; KÉSŐ; MÁR ÖRÖK; ÉS NEM IS KEVÉS; KÉT MISZTIKA KÖZÖTT A LEGRÖVIDEBB ÚT A TECHNIKAI FORRADALOM KÖZÜL INDIVIDUÁLIS MÁGIKUS ASZTRONAUTIKA MONOLOGIKUS

I.M.A.

A lélek nyele

Ahogy átsüvítek
E látható világon
Füleim terelő lemezek
Szemeim ütközők
Egyik oldalammal fehér lapot súrolva
Látható nyomot hagyok
Maszat csíkok
És az a szeretet
Gyilkos és kellemes az életnek szárnya az
S a halálnak ejtóernyője egyben
A lélek nyelét
Viszont reszketve húzza vissza
Markolja egy csapzott
Rémes ördögöcske

László Dániel: Eső előtt - olaj, vászon - 2009

